

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 2T/116/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813010282
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8813010282.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. marca 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1./ D. T., nar. XX.XX.XXXX v G., trv. byt. Č. L. P. č. XXX,
okr. Vranov nad Topľou, nezamestnaný,

2./ G. N., nar. XX.XX.XXXX v Č. L. P., trvale bytom Č.
L. P. Č.. XXX, okr. Vranov nad Topľou, nezamestnaný,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e

obaja obžalovaní dňa 24.04.2013, v čase okolo 19:45 hod., v Pohostinstve zv. A. G. v obci Č. L. P., okr. Vranov nad Topľou, po predošlej hádke napadli C. M. tak, že G. N. ho chcel rukou udrieť, v ktorej držal sklenený popolník, do tváre, na čo poškodený úder vykryl, popolník mu vyrazil z ruky a spacifikoval ho tak, že ho zvalil na zem, po krátkej chvíli ho D. T. jedenkrát udrel ruku do tváre a snažil sa ho udrieť opakovane, kde poškodený úder odvrátil, keď sa obžalovaný G. N. opätovne snažil udrieť rukou, v ktorej mal popolník, poškodeného, tak vošla do pohostinstva manželka poškodeného O. M., ktorá G. N. chytila za ruku, aby mu zabránila v napadnutí manžela, tento sa však otočil k nej a dlaňou ruky ju udrel po ľavej časti tváre, kde týmto spôsobili poškodeným C. M. a O. M. zranenia nevyžadujúce si lekárske ošetrovanie a poškodenému C. M.Č. poškodili okuliare so škodou v sume 20,- Eur,

t e d a

obaja obžalovaní

- spoločným konaním dopustili sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,

č í m s p á c h a l i

obaja obžalovaní

- spolupáchateľstvo prečinu výtržníctva podľa § 20 Trestného zákona k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný D. T.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení neexistencie pohľadávacích okolností podľa § 36 Trestného zákona a neexistencie príťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovaným G. N., nar. XX.XX.XXXX v Č. L. P., trvale bytom Č. L. P. č. XXX, okr. Vranov nad Topľou počas skúšobne doby podmiennečného odsúdenia.

Obžalovaný G. N.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovaným D. T., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom Č. L. P.M. č. XXX, okr. Vranov nad Topľou počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovaným D. T. a G. N. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obaja obžalovaní urobili vyhlásenie o svojej nevine.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom oboch obžalovaných, poškodeného C. M., poškodenej O.R. M., svedka Š. D., svedkyne E. N., svedkyne D. M., oboznámením zápisníc o konfrontácii medzi obžalovaným N. a obžalovaným D. T. na jednej strane a poškodenými O. M. a C. M. na strane druhej, ako aj listinných dôkazov, na základe čoho súd zistil nasledovné.

Obžalovaný D. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 24.03.2013 prišiel do pohostinstva „ A. G. “, kde si sadol k stolu, pri ktorom už sedel obžalovaný N., poškodený M., pán Š., najprv pán K., ktorého vystriedal pán D.. Alkoholický nápoj na rozdiel od iných prítomných mužov neobjednal poškodenému M., ktorý mu z toho dôvodu začal vulgárne nadávať. Obžalovaný N. hodil karty o stôl a prisadol si k nemu, pričom postupne od stola poškodeného M. odišli aj ostatní muži. Poškodený M. začal vulgárne nadávať jemu ako aj obžalovanému N., na čo aj on s obžalovaným N. začali tomuto poškodenému vulgárne nadávať. Vyjadril sa, že poškodený M. oznámil príslušným orgánom, že šoféroval motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Na to začal poškodený M. D.kákať do obžalovaného N. a vzájomne do seba títo dvaja začali aj strkať. On na to odišiel na toaletu a keď sa vrátil naspäť do priestorov pohostinstva, tak sa obžalovaný N. a poškodený M. válali po zemi. Obžalovaný N. ležal na zemi dole a poškodený M. bol nad ním na vrchu. Zdalo sa mu, že v pohostinstve sa už v čase jeho návratu do priestorov tohto pohostinstva nachádzala aj manželka poškodeného O. M. s dcérou D. M.. Videl ako obžalovaný N. skákal do poškodeného M. a na to k obžalovanému N. pristúpila manželka poškodeného O. M. a udrela ho zozadu rukou do oblasti hlavy. Taktó poškodená M. udrela obžalovaného N. až vtedy, keď obaja vstali zo zeme. Obžalovaný N. na tento úder poškodenej M. zareagoval tak, že sa otočil smerom k nej a napriahol sa rukou na úder, avšak nevedel sa vyjadriť, či poškodenú M. obžalovaný N. aj naozaj udrel. Na výslovnú otázku súdu tento obžalovaný bližšie opísal, že keď sa vrátil z toalety do priestoru pohostinstva, tak obžalovaný N. a poškodený M. ležali na zemi a vtedy sa on pokúsil poškodeného M. udrieť pästou do tváre, avšak poškodený M. jeho úder vykryl, teda tohto poškodeného priamo neudrel a len ho šuchol. Nevidel pritom aby obžalovaný N. udrel poškodenú M.. Potvrdil tvrdenie poškodeného

M., že ho jedenkrát udrel rukou do tváre, avšak poprel jeho tvrdenie, že by akýmkoľvek iným spôsobom fyzicky napadol tohto poškodeného alebo sa mu vyhrážal. Zdôraznil, že do bitky medzi obžalovaným N. a poškodeným M. nezasahoval, pričom po jeho návrate z WC obaja ležali na zemi a až keď sa obaja postavili zo zeme, tak sa poškodeného M. snažil udrieť. Uviedol, že v čase konfliktu medzi obžalovaným N. a poškodeným M. v pohostinstve už neboli prítomní páni Š., D., K..

Obžalovaný G. N. na hlavom pojednávaní vypovedal, že dňa 24.03.2013 prišiel sám do pohostinstva „A. G.“ v čase približne okolo 16.00 hod. a 16.30 hod. Prisadol si pritom k stolu, za ktorým sedel poškodený M. ako aj pán K., ktorého vystriedal pán D. a hrali spolu karty. Poškodený M. na to začal vulgárne nadávať obžalovanému T., ktorý sedel sám za vedľajším stolom. Poškodený M. pritom tvrdil, že obžalovaný T. ho udal, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Keďže tieto nadávky poškodeného M. na obžalovaného T. už nemohol viac počúvať, hodil karty o stôl, odsadol si od poškodeného M. a prisadol si k obžalovanému T.. Poškodený M. začal na to vulgárne nadávať nielen obžalovanému T., ale aj jemu. On ako aj poškodený M. vstali od svojich stolov a presunuli sa smerom do pohostinstva, kde do seba začali sácať. Po takýchto vzájomných útokoch trvajúci asi jednu minútu ich od seba nakoniec nejakí zákazníci odtiahli a na to sa naspäť vrátil sadnúť si k svojmu stolu. Poškodený M. po opätovnom návrate k svojmu stolu mu začal ešte viac vulgárne nadávať. V tom čase obžalovaný T. odišiel na WC, ale domnieval sa, že toto vzájomné napádanie s poškodeným M. tento obžalovaný videl. Nevedel uviesť, kto konkrétne, ale v tom čase niekto zavola manželku a dcéru poškodeného M., ktoré potom prišli do pohostinstva. Potom poškodený M. pristúpil k jeho stolu a z uvedeného dôvodu sa preto on postavil od svojho stola. Vzápätí na to k nemu pristúpila aj manželka poškodeného O. M., ktorá ho udrela fackou po líci, on sa na to otočil smerom k poškodenej O. M.Č., ktorú nechtiac udrel ľavou rukou niekam do tela. Na to ho poškodený M. chytil za oblečenie a sotil ho na stoličku, pričom stolička sa zlomila a on spadol na zem. Keď ležal na zemi tak ho poškodený M. priľahol, ležal na ňom celým svojím telom a on sa nemohol hýbať. Vzápätí na to sa obaja postavili zo zeme, situácia sa ukludnila, on si s obžalovaným T. sadol za stôl a poškodený M. s manželkou a dcérou odišli preč z pohostinstva. Nevedel sa vyjadriť, či obžalovaný T. počas jeho napádania s poškodeným M. do toho nejakým spôsobom zasahoval. Neskôr na miesto prišla polícia, ale nevedel uviesť, kto konkrétne hliadku polície zavola. Nemal vedomosť o tom, že by medzi ním a obžalovaným T. na jednej strane a poškodeným M. na strane druhej bol pred uvedeným incidentom nejaký konflikt. V dôsledku uvedeného napadnutia mal rozbitú hlavu, zlomené rebro a bol práceneschopný asi dvadsaťpäť dní. Domnieval sa pritom, že zranenie hlavy utrpel pri jej udere o stenu. Poprel, že by sa poškodeného M. snažil udrieť popolníkom v ruke, avšak pripustil možnosť, že tento popolník v ruke mal. Poprel, že by on ako aj obžalovaný T. sa poškodenému M. nejakým spôsobom vyhrážali a poprel aj tvrdenie poškodeného M., že by sa mu obžalovaný T. konkrétne vyhrážal, že domov v uvedený deň živý nedôjde, keďže ho zabije. Zdôraznil, že obžalovaný T. odbiehal na toaletu každých desať minút. S poškodeným M. sa teda naťahoval celkovo dvakrát a to raz v strede pohostinstva, keď boli vzájomne odtiahnutí a neskôr, keď už prišla manželka poškodeného M., avšak nevedel sa vyjadriť, ktorej časti incidentu bol konkrétne prítomný obžalovaný T.. Vyjadril sa, že v uvedený večer vypil šesť či sedem poldeci vodky. K zraneniu jeho hlavy došlo pritom konkrétne vtedy, keď poškodený M. k nemu pristúpil, sotil ho na stoličku, stolička sa zlomila, on spadol na zem a pri páde na zem si udrel hlavu o stenu. Zdôraznil, že poškodenému M. nebránil v odchode z pohostinstva.

Z výpovede poškodeného C. M. na hlavom pojednávaní vyplýva, že uvedený deň vo večerných hodinách asi okolo 17.00 hod. až 18.00 hod. prišiel do pohostinstva „A. G.“. Sadol si k stolu pri bare, pričom si k nemu neskôr prisadli aj pán Š. a pán K. a neskôr aj obžalovaný N.. Už počas kartovej hry obžalovaný N. mal voči jeho osobe rôzne narážky, ako keby ho provokoval. Po nejakom čase do pohostinstva prišiel aj obžalovaný T., ktorý si sadol k stolu oproti ich stolu vo vzdialenosti asi troch metrov. Počas kartovej hry sa opýtal obžalovaného N., či obžalovaného T. zadržali policajti kvôli vedeniu motorového vozidla bez vodičského oprávnenia, keďže predchádzajúceho dňa mu svedok Š. D. povedal, že obžalovaného T. mali prichytiť policajti pri vedení motorového vozidla bez vodičského preukazu a v opilosti. Keď sa to obžalovaného N. opýtal, tak obžalovaný N. znervóznel a začal na neho útočiť, že prečo sa do toho stará. Obžalovaný N. na to odišiel od ich stola a prisadol si k stolu, pri ktorom sedel obžalovaný T.. Obaja obžalovaní mu na to začali spoločne vulgárne nadávať. Obžalovaný N. na neho pritom zaútočil tak, že vstal od svojho stola, pristúpil k jeho stolu a napľul na neho. Vzápätí na to obžalovaný N. pristúpil k baru, odkiaľ zobral popolník a tento do neho hodil. Keď sa na neho obžalovaný N. zahnal s popolníkom, tak mu ruku odrazil a popolník mu vypadol z ruky. Obžalovaný N. ho začal udierať pästami do tváre a do hlavy a to viackrát, ale nevedel uviesť koľko krát presne. On sa začal voči tomuto útoku brániť, chytil obžalovaného N. za ruky a prípadne aj za oblečenie a stiahol ho na zem. Obžalovaného N. na

zemi pridržoval, aby sa z nej nepostavil. Obžalovaný N. na to prestal na neho útočiť, vstal zo zeme a odišiel si sadnúť k stolu. Obžalovaný T. bol v tom čase na WC, ale domnieval sa, že keď sa vracal z toalety, tak mohol niečo vidieť, avšak v čase prvého incidentu s obžalovaným N. si obžalovaného T. nevšimol. Keď si potom obaja obžalovaní sadli za stôl, tak mu začali vulgárne nadávať. Obžalovaný T. sa mu pritom aj vyhrážal, že ho zabije a že živý v uvedený deň domov nedôjde, čo povedal asi raz alebo dvakrát. Obžalovaný N. to po obžalovanom T.T. zopakoval. Z uvedených vyhrážok obžalovaného T. mal strach a tieto vyhrážky bral vážne, keďže v pohostinstve nemal žiadneho priateľa. Obaja obžalovaní na neho potom opätovne slovne útočili a nadávali mu. Opätovne na to na neho zaútočil obžalovaný N., ku ktorému sa potom pripojil aj obžalovaný T.. Obžalovaný N. pribehol k jeho stolu, zobral do rúk popolníky a tieto začal do neho hádzať. Jeden popolník obžalovanému N. pritom určite spadol na zem. Potom ho obžalovaný N. začal udierať päťami a to trikrát až päťkrát, pričom ho trafil raz či dvakrát. Keď obžalovaný T. videl fyzické útoky obžalovaného N. na jeho osobu, tak sa k tomuto obžalovanému pridal. Obžalovaný T. sa ho snažil päťami udrieť do tváre, ale len mu šuchol okuliare a poškodil mu rám okuliarov. Počas tohto incidentu nespadol na zem. Už pri prvom incidente svedkyňa E. N. požiadala, aby zavolala jeho manželku, ktorá prišla do tohto zariadenia počas tohto druhého incidentu spolu s ich dcérou D.. Poškodená O. M. mu neskôr povedala, že stála pod oknom pred pohostinstvom a vtedy uvidela, ako na neho útočí obžalovaný N., pričom pred tým zaregistrovala verbálne útoky na jeho osobu. Keď na neho opätovne začal útočiť obžalovaný N., tak poškodená O.R. M. spolu s dcérou D. vošli do pohostinstva. Poškodená O. M. pristúpila zozadu od dvier k obžalovanému N., chytila ho za plece a začala ho ťahať. Na to sa obžalovaný N. otočil a udrel túto poškodenú otvorenou dlaňou do tváre. Po tomto údere obžalovaného N. začal brániť svoju manželku, postavil sa medzi ňu a obžalovaného N. a tohto obžalovaného od svojej manželky O. M. odtlačil. Na to začal skákať obžalovaný T., ktorý síce na neho útočil, ale mal problém udržať sa na nohách, keďže bol opitý. Vzápätí na to oznámil, že zavolá políciu a vtedy sa to skončilo. Zdôraznil, že obaja obžalovaní voči jeho osobe pociťujú nenávisť. Keď sa na výzvu polície dostavil na Obvodné oddelenie PZ Y.M. L. P., tak sa už tam nachádzal obžalovaný N., ktorý mal zoderaté čelo. Poukázal aj na to, že svedkyňa E. N. nevyviedla na políciu celú pravdu, keďže jeho manželke povedala, že obžalovaného N. zbili policajti a z toho dôvodu bol poranený. Najdôležitejšou svedkyňou bola podľa jeho názoru svedkyňa J., ktorá celý priebeh incidentu sledovala z vonku z dvora svojho rodinného domu. Uviedol, že obžalovaný N. zobral aj druhý popolník, ktorým sa po ňom zahnal, ale netrafil ho. Zdôraznil, že ako prvý ho vždy fyzicky napadol obžalovaný N. a k nemu sa potom pridal aj obžalovaný T.. V súvislosti s rozpormi v jeho výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní sa poškodený vyjadril, že poverený príslušník PZ nie vždy zaznamenal to, čo vypovedal. Zdôraznil, že on obžalovaných fyzicky nenapadol a že len bránil seba a svoju manželku O. M.Ú.. Obžalovaní ho celkovo udreli viac ako päťkrát, pri prvom incidente sa ho obžalovaný N. snažil udrieť päťkrát a tento obžalovaný ho viackrát udieral. Obžalovaný T. ho udrel raz, čím mu poškodil rám okuliarov, avšak z jeho strany boli viaceré údery. V dôsledku útokov obžalovaných mal poranenú ľavú lícu, ale nebol ani lekársky ošetrovaný a ani práceneschopný. Tento poškodený si nárok na náhradu škody v konaní pred súdom neuplatnil.

Poškodená O. M. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v čase o 17:00 hod. dňa 24.03.2013 jej manžel, poškodený M. odišiel do pohostinstva „ A. G.. “ V čase približne okolo 19:30 hod. jej zatelefonovala svedkyňa E. N., aby prišla do pohostinstva, keďže obžalovaní T. a N. slovne a fyzicky napádajú jej manžela C. M.. Spolu s dcérou D. M. prišla k pohostinstvu, najprv sa pritom zdržiavala pred ním a počula, ako obžalovaní N. a T. slovne nadávajú na jej manžela. Keď uvidela obžalovaného N., ktorý pristúpil k stolu, pri ktorom sedel poškodený M. a opätovne začal tomuto poškodenému nadávať, pričom do rúk zobral aj popolník, tak si uvedomila, že je zle a preto vstúpila s dcérou D. do pohostinstva. Keď sa obžalovaný N. s popolníkom v ruke zahnal na jej manžela, tak poškodený M. vyrazil obžalovanému N. z ruky tento popolník, ktorý spadol na zem. Obžalovaný N. na to poškodeného udrel rukou po hlave, pričom poškodený si rukami zakrýval hlavu. Obžalovaný N. opakovane udieral poškodeného M. päťami do tváre, do hlavy, pričom poškodený M. sedel na stoličke a obžalovaný N. stál nad ním. Obžalovaný N. udrel poškodeného M. asi trikrát alebo štyrikrát, ale poškodený M. si rukami zakrýval hlavu, tak z toho dôvodu údery obžalovaného smerovali na ruky poškodeného. Na to pristúpila zozadu k obžalovanému N., potiahla ho za ľavú ruku a opýtala sa ho, že čo robí. Obžalovaný N. sa na to otočil a pravou rukou ju udrel po ľavom líci otvorenou dlaňou. Na to poškodený M. odtiahol od nej obžalovaného N. za ruku. K poškodenému M. pristúpil vzápätí na to obžalovaný T. a udrel ho päťou po hlave. Na to poškodený M. odťahoval obžalovaného N. po ľavej strane a ona odťahovala obžalovaného T. po pravej strane, aby sa do toho nemiešal a aby tento obžalovaný nespadol na zem. Keď sa otočila od obžalovaného T., tak obžalovaný N. nad ňou držal ruku a chcel ju udrieť, na čo obžalovanému N. povedala, že nech

sa neopováži ju udrieť. Poškodený M. medzitým hľadal okuliare na zemi, ktoré mu pomohla nájsť ich dcéra D. a tieto okuliare boli zničené. Poškodený M. na to zavolať políciu, keďže sa mu obaja obžalovaní vyhrážali a to konkrétne obžalovaný Krivák tým, že domov v uvedený deň živý nedôjde, ale ona tieto vyhrážky nepočula. Spoločne s poškodeným M. a svedkyňou D. M. odišla domov a obžalovaní N. S. T. zostali v pohostinstve. Poškodený M. z domu zavolať políciu. Jedna svedkyňa, ktorej meno nevedela uviesť, ako aj svedok D. im pritom povedali, že obžalovaného N. policajti ťahali z pohostinstva po zemi, keďže im kládol odpor. Prítomní fyzického útoku na poškodeného M. boli podľa jej vyjadrenia svedok Š. D., svedkyňa E. N. a ešte nejakí mladí chlapci, ktorí sedeli vzadu v pohostinstve. Svedkyňa D. M. stála v pohostinstve za ňou a nijakým spôsobom sa do tohto incidentu nezapájala. Bližšie sa vyjadrila, že v čase svojho vstupu do pohostinstva uvidela, ako sa obžalovaný N. s popolníkom v ruke zahnal na poškodeného M. a po pravej strane, nevedela sa pritom vyjadriť, či v smere od stola alebo od WC, k poškodenému M. pristúpil obžalovaný T., ktorý ho päšťou udrel po hlave. Zdôraznila, že obaja obžalovaní vulgárne nadávali poškodenému M.. Videla pritom len to, ako poškodený M. obžalovaného N. chytil za ruky a odtiahol ho preč, pričom k ním bola otočená chrbtom. Keď sa po uplynutí asi troch sekúnd otočila, obžalovaný N. stál nad ňou s napriahnutou rukou a teda sa domnievala, že tak skoro by sa zo zeme tento obžalovaný nepostavil.

Z výpovede svedka Š. D. na hlavnom pojednávaní súd zistil, že dňa 24.03.2013 v poobedňajších hodinách prišiel do pohostinstva „A. G.“, v ktorom sa už nachádzali obaja obžalovaní ako aj poškodený M. a všetci traja sedeli pri jednom stole. Zrazu sa medzi obžalovanými N. S. T. na jednej strane a poškodeným M. na strane druhej strhla hádka. Vzápätí uvidel, ako obžalovaný N. a poškodený M. stoja oproti sebe v pohostinstve a obaja boli následne na to dole na zemi, pričom sa nevedel vyjadriť, ako sa obaja dostali na túto zem. Obžalovaný T. bol medzitým na WC a keď sa z neho vrátil, tak si k nemu prisadol. Obžalovaný T. sa do tohto incidentu nezapájal. Uvidel, ako do pohostinstva prišla manželka poškodeného M., poškodená M. spolu so svojou dcérou D. a po jej príchode sa všetci navzájom medzi sebou začali hádať. Predtým a aj potom si všetci títo aktéri takisto vzájomne vulgárne nadávali. Nemal vedomosť o tom, že by obžalovaní N. S. T. fyzicky napadli poškodeného M. a ani to, že by poškodený M. fyzicky napadol obžalovaného N.. Keď obžalovaný N. a poškodený M. ležali na zemi, tak obžalovaný N. ležal na chrbte na zemi a poškodený M. bol nad ním. Nemal vedomosť o tom, že by obžalovaný N. zobral zo stola popolník. Takisto nevidel, že by poškodenú M. niekto udrel. Nemal vedomosť ani o tom, že by sa niekto z obžalovaných niečím vyhrážal poškodenému M.. Nepamätal si ani tú skutočnosť, že by poškodenému M. deň pred predmetným incidentom povedal, že obžalovaného T. chytili policajti, keďže nemal vodičský preukaz. Potvrdil, že mal v čase incidentu pozitívne alkoholické nápoje, ale vyjadril sa, že nebol opitý. Nemal vedomosť ani o tom, že by si v čase incidentu bol pred pohostinstvom zafajčiť cigaretu. Podľa jeho tvrdenia prítomní tohto incidentu boli mladí chlapci sediaci vzadu v pohostinstve ako aj svedkyňa N.. Obaja obžalovaní ako aj poškodený M. mali pritom pozitívne alkoholické nápoje. Zdôraznil, že obžalovaný T. v čase incidentu bol na WC.

Svedkyňa E. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že do pohostinstva v uvedený deň prišli obžalovaní T., N. ako aj poškodený M.. Pri stole s poškodeným M. najprv sedel obžalovaný G. N. a nejakí ďalší muži, ktorí hrali karty a pili alkohol. Obžalovaný D. T. sedel pri stole, pri dverách. Obžalovaný G. N. si na to prisadol k obžalovanému T., pili spolu nejaký alkohol, pričom aj ostatní muži potom odišli od stola, za ktorým sedel poškodený M.. Pri obžalovaných T. a N. sedel ešte aj svedok Š. D.. V čase okolo 20:00 hod. sa začala hádka medzi poškodeným M. na jednej strane a obžalovanými T. S. N. na strane druhej, avšak nevedela uviesť dôvod tejto hádky. Keď počula nejaký buchot, tak uvidela, ako uprostred krčmy stoja poškodený M. a obžalovaní T.T. S. N.. Sledovala, ako sa navzájom obžalovaní N. S. T. ako aj poškodený M. ťahali za oblečenie, možno tam podľa jej vyjadrenia padli aj nejaké údery, ale keďže boli spolu, nevidela, kto, koho a ako udieral. Nevidela takisto, aby sa niektorí z týchto aktérov ocitol na zemi. Nepočula pritom žiadne vyhrážky medzi obžalovanými a poškodeným. Všimla si tiež, že do pohostinstva prišla poškodená M. spolu s dcérou D. M.. Jednoznačne tvrdila, že videla, ako poškodená M.Á. dostala jednu facku od obžalovaného N.. Obžalovaný N. sa možno ešte potom snažil udrieť poškodenú M., ale zasiahol do toho poškodený M., ktorý odťahoval svoju manželku. Nemala vedomosť o tom, či sa títo aktéri navzájom bili, ale asi sa vzájomne hádali. Ona na nich zakričala, aby sa prestali biť a takisto sa rozplakala. Vzápätí na to prišli policajti, ktorí obžalovaného N. zobrali preč a keďže tento sa pritom vzpieral, policajti mu preto nasadili putá, avšak nevliekli ho po zemi. Vyjadrila sa, že keďže sa v uvedený deň pohybovala po celom pohostinstve, nevidela celý incident. Opakovane zdôraznila, že videla, ako obžalovaný N. udrel poškodenú O.R. M. a poukázala na skutočnosť, že v tom čase mala vážne rodinné

problémy. Nevidela pritom, že by obžalovaný N. mal v rukách popolník a takisto ani nepočula, že by sa obžalovaní niečím vyhrážali poškodenému M..

Z výpovede svedkyne D. M. na hlavnom pojednávaní súd zistil, že v čase okolo 19:00 hod. či 19:30 hod. dňa 24.03.2013 prišla spolu s matkou O. M. do pohostinstva „ A. G.,“ keďže poškodenej O. M. zatelefonovala svedkyňa E. N. z dôvodu nejakého konfliktu medzi jej otcom, poškodeným C. M. a obžalovanými N. S. T.. Spolu s poškodenou O. M. čakali vonku pred pohostinstvom a pozerali, čo sa deje vo vnútri tohto pohostinstva. Videla, ako obžalovaný N. sedel spolu s obžalovaným T. pri jednom stole a poškodený M. sedel oproti, pri vedľajšom stole. Cez okno pohostinstva spolu s poškodenou M. videla, ako si vzájomne obžalovaní N. S. T. vymieňajú názory a hádajú sa s poškodeným M.. Obžalovaný N. sa na to postavil od svojho stola a podišiel k stolu, pri ktorom sedel poškodený M.. Obžalovaný T. medzitým odišiel na WC. Obžalovaný N. na to zobral do ruky popolník a v tom momente spolu s poškodenou O. M. vošli do pohostinstva. Obžalovaný N. sa rukou s popolníkom zahnal po poškodenom M., pričom nevedela uviesť, či obžalovaný N. chcel týmto popolníkom udrieť poškodeného M. alebo ho chcel do neho hodiť. Poškodený M. popolník obžalovanému N. vyrazil z ruky a popolník spadol na zem. Obžalovaný N. opätovne začal udierať pästami do tváre jej otca, pričom poškodený M. si rukami zakrýval hlavu ako aj tvár. Keď spolu s matkou vošli do pohostinstva, tak poškodená M. chytila obžalovaného N. zozadu za plece, otočila ho smerom k sebe a povedala mu, aby prestal. Na to obžalovaný N. udrel poškodenú M. fackou. Poškodený M. vzápätí na to chytil obžalovaného N. a snažil sa ho odtiahnuť od jej matky, pričom sa obaja presunuli do zadnej časti pohostinstva. Na to sa obžalovaný T. vrátil z WC, takisto chcel zozadu napadnúť poškodeného M. a preto sa na neho rozbehol rukami. V tom poškodená M. odstrčila obžalovaného T., ktorý v dôsledku tohto odtiahnutia si sadol na stoličku. Poškodený M. stál pritom pred obžalovaným N., aby na neho nemohol zaútočiť. Medzitým poškodenému M. spadli okuliare, teda niekto z obžalovaných tieto okuliare zhodil z očí jej otca a pravdepodobne to bol podľa jej názoru obžalovaný N.. Z uvedeného dôvodu sa snažila tieto okuliare nájsť. Poškodený M. im oznámil, že je potrebné odísť z pohostinstva a preto odišli domov, pričom obžalovaní T. S. N. zostali v tomto zariadení. Nemala vedomosť o tom, že by sa poškodený M. a poškodená M. vrátili naspäť do tohto pohostinstva. Nevidela, že by poškodená M. udrela obžalovaného N. a počula len vulgárne nadávky obžalovaných N. S. T. vo vzťahu k poškodenému C. M.. Neskôr jej poškodený M. povedal, že konflikt vznikol z toho dôvodu, že obžalovaný T. si myslel, že poškodený M. na neho zavolať policajtov, ktorí mu neskôr zobrali vodičský preukaz. Spomenula si tiež na to, že pri odchode z pohostinstva poškodený M. spomínal, že zavolá políciu. Zdôraznila, že videla len to, ako obžalovaný N. zobral do rúk popolník, pričom obžalovaného T. si pritom nevšimla.

V prípravnom konaní boli vykonané konfrontácie medzi obžalovaným N. a poškodenou M., medzi obžalovaným T. a poškodenou M., medzi obžalovaným N. a poškodeným M., medzi obžalovaným T. a poškodeným M., pri ktorých ako obžalovaní tak aj poškodení zotrvali na svojich výpovediach z prípravného konania.

V konaní pred orgánom činným v trestnom konaní bola vyhotovená aj zápisnica o ohliadke miesta činu s príslušnou fotodokumentáciou ako aj zápisy o dychových skúškach zo dňa 25.03.2013 v čase o 03.14 hod. a v čase o 03.18 hod. obžalovaných T. S. N.. Z úradného záznamu Obvodného oddelenia PZ Y. L. P. takisto vyplýva, že voči obžalovanému G. N. boli v uvedený deň použité donucovacie prostriedky.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich súhrne, považoval súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaní D. T.Á. S. G. N. sa dopustili skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Týchto obžalovaných zo spáchania žalovaného skutku usvedčujú svedecké výpovede poškodeného C. M., poškodenej O. M., v zhode s ktorými je potom aj svedecká výpoveď svedkyne D. M. a protiprávne konanie obžalovaných nepriamo preukazujú aj svedecké výpovede svedkyne E. N., pokiaľ ide o napadnutie poškodenej O. M. obžalovaným N. ako aj výpoveď svedka Š.P. D..

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 24.03.2013 v podvečerných hodinách navštívili pohostinstvo „ A. G. „ obaja obžalovaní ako aj poškodený C. M.. Do uvedeného pohostinstva ako prvý vstúpil poškodený C. M., ktorý si najprv sadol sám k jednému stolu, postupne si k nemu prisadli aj iní ľudia a to vrátane obžalovaného G. N., ktorý do uvedeného pohostinstva vošiel po určitom čase a poškodený ako aj obžalovaný G. N. spolu s ostatnými spolusediacimi vzájomne hrali karty ako aj požívali alkoholické nápoje. Obžalovaný D. T. z prítomných aktérov tohto incidentu vstúpil do uvedeného pohostinstva ako

posledný a sadol si sám k stolu nachádzajúcim sa oproti stolu, za ktorým sedel obžalovaný N. ako aj poškodený C. M.. Začiatok konfliktu medzi obžalovanými T. S. N. na jednej strane a poškodeným C. M. na strane druhej však už uvedení aktéri opísali odlišne. Poškodený M. P.vrdil, že obžalovaný N. už počas vzájomnej kartovej hry mal na jeho osobu rôzne narážky a ako keby sa ho snažil vyprovokovať. Poškodený C. M. sa pritom okrem iného vyjadril, že obžalovaného N. sa opýtal, či obžalovaného T. zadržali policajti pri vedení motorového vozidla bez vodičského oprávnenia ako aj v stave opilosti. Poškodený M. pritom tvrdil, že túto skutočnosť mu deň pred uvedeným incidentom oznámil svedok Š. D.. Obžalovaného N. podľa vyjadrenia poškodeného M. takéto zisťovanie informácií o osobe obžalovaného D. T. nahnevalo a opýtal sa ho, z akého dôvodu sa na takúto skutočnosť týkajúcu sa obžalovaného T.T. informuje. Obžalovaný N. si z tohto dôvodu podľa vyjadrenia poškodeného M. od neho odsadol a prisadol si k stolu, za ktorým sedel obžalovaný T.. Obžalovaný N. a obžalovaný T. vzápätí na to začali spoločne vulgárne nadávať poškodenému M. a to predovšetkým vzhľadom na svoje presvedčenie, že tento poškodený nahlásil vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia ako aj v stave opilosti obžalovaným T. príslušným policajným orgánom. Naproti tomu obžalovaný G. N. tvrdil, že poškodený C. M. po príchode obžalovaného T. do uvedeného pohostinstva tomuto obžalovanému začal vulgárne nadávať, pričom obžalovaný D. T. doplnil takúto výpoveď obžalovaného N. tým, že poškodený M. na neho vulgárne útočil pravdepodobne z toho dôvodu, že po svojom príchode do predmetného zariadenia objednal alkoholické nápoje ostatným zákazníkom okrem poškodeného C. M.. Keďže podľa vyjadrenia obžalovaného N. takéto nadávky poškodeného M. adresované obžalovanému T. už nezniešol počúvať, odsadol si od stola, za ktorým sedel poškodený C. M. a prisadol si k obžalovanému T.T.. Totožne už ako samotní obžalovaní tak aj poškodený M. ďalej vypovedali, že po takomto usadení za stôl, za ktorým pôvodne sedel obžalovaný T. a to obžalovaným G. N. začali si vzájomne medzi sebou obaja obžalovaní na jednej strane a poškodený M. na strane druhej vulgárne nadávať. Poškodený C. M. pritom vypovedal, že po určitom čase vulgárnych nadávok obžalovaných vo vzťahu k jeho osobe obžalovaný N. pristúpil k jeho stolu, napľul na neho, vzápätí na to obžalovaný N. prišiel k barovému pultu, odkiaľ zobral popolník do ruky a na to sa rukami zahnal na tohto poškodeného. Poškodenému M. sa podarilo odraziť ruku obžalovaného N., v ktorej sa nachádzal aj popolník, v dôsledku čoho obžalovanému N. tento popolník z ruky vypadol. Obžalovaný N. po tomto zabránení jeho útoku zo strany poškodeného M., začal tohto poškodeného opakovane udierať päťami do tváre ako aj do hlavy, pričom voči takýmto úderom obžalovaného N. sa tento poškodený začal brániť tak, že obžalovaného N. chytil za ruky, prípadne aj za oblečenie a stiahol ho na zem, na ktorej ho pridržiaval a až po upokojení sa tohto obžalovaného N., teda keď na neho obžalovaný N. už prestal fyzicky útočiť, tak obžalovaného pustil, tento vstal zo zeme a opätovne sa posadil za svoj stôl. Naproti tomu obžalovaný N. vypovedal, že po opakovaných slovných útokoch poškodeného M. na adresu najprv obžalovaného T. a neskôr na adresu oboch obžalovaných, obaja obžalovaní vstali od svojho stola, pristúpili do stredu pohostinstva, kde sa začali s poškodeným M. vzájomne sácať. Obžalovaných ako aj poškodeného M. pritom podľa vyjadrenia obžalovaného N., ostatní zákazníci, jeho konkrétne p. D., tohto pohostinského zariadenia od seba odtiahli a všetci aktéri tohto incidentu si naspäť sadli na svoje miesto. Poškodený M. však podľa tvrdenia obžalovaného N. napriek tomu opäť začal vulgárne nadávať oboj obžalovaným, pričom obžalovaný T. v tom čase odišiel na toaletu. Počas pobytu obžalovaného T. na toalete pohostinstva mali do miestnosti tohto zariadenia vstúpiť aj poškodená O. M. spolu so svojou dcérou, svedkyňou D. M.. Naproti tomu poškodený M. tvrdil, že po postavení sa obžalovaného N. zo zeme a usadení oboch obžalovaných za svoj stôl, keďže medzitým sa obžalovaný T. už vrátil z toalety naspäť k svojmu stolu, mu začali obaja obžalovaní opätovne vulgárne nadávať. Poškodený M. ako jediný z prítomných aktérov na mieste činu pritom uviedol, že vtedy sa mu začal aj obžalovaný T. vulgárne vyhrážať, že ho zabije a že v uvedený deň nedôjde domov celý. Poškodený sa ďalej pritom vyjadril, že po započutí tejto vyhrážky obžalovaného T. na jeho adresu sa k tomuto obžalovanému pridal aj obžalovaný N., ktorý sa mu takým istým spôsobom mal začať vyhrážať. V súvislosti s uvedenými vyhrážkami je potrebné zdôrazniť, že vyhrážky obžalovaného N. na jeho adresu poškodený M. vôbec neuvádzal v prípravnom konaní. Po uvedených vulgárnych vyhrážkach ako aj po verbálnych útokoch na jeho osobu podľa tvrdenia poškodeného M. mal k nemu pristúpiť najprv obžalovaný N., ku ktorému sa pritom pridal aj obžalovaný T.. Obžalovaný N. pribehol k stolu poškodeného, zobral do rúk popolníky, týmito popolníkmi začal hádzať do poškodeného M., pričom poškodený s určitosťou vedel, že jeden popolník tomuto obžalovanému spadol na zem. Po takomto vypadnutí popolníka z rúk obžalovaný N. pokračoval v útokoch na poškodeného M. päťami a takýmto spôsobom fyzicky napadol poškodeného celkovo trikrát až päťkrát, avšak podľa vyjadrenia poškodeného M. sa ho obžalovanému N. podarilo zasiahnúť asi len jedenkrát či dvakrát. Obžalovaný T. sa podľa tvrdenia poškodeného M. mal pridať k obžalovanému N. k jeho fyzickému útoku na jeho osobu, pričom obžalovaný T. sa na neho zahnal päťami a to smerom do tváre, avšak tomuto obžalovanému sa podarilo

len zasiahnuť jeho okuliare, na ktorých poškodil ich rám. Poškodená O. M. spolu so svedkyňou D. M. pritom podľa vyjadrenia poškodeného M. vstúpila do pohostinstva v čase druhého útoku obžalovaných na jeho osobu z dôvodu jej privolania na jeho žiadosť svedkyňou E. N. a to práve v momente, keď sa ho snažil udrieť obžalovaný G. N.. Podľa vyjadrenia ako tohto poškodeného tak už aj samotnej poškodenej O. M., táto poškodená pristúpila zozadu k obžalovanému N., chytila ho za rameno či ruku a opýtala sa ho, čo robí. Obžalovaný N. sa vtedy otočil smerom k poškodenej M. a túto udrel otvorenou dlaňou svojej ruky po líci. Takéto fyzické útoky obžalovaného N. na poškodenú O. M. uvádzal vo svojej výpovedi nielen jej manžel, poškodený M., ale už aj svedkyňa E. N., ktorá síce nakoniec na hlavnom pojednávaní potvrdila svoje vyjadrenie z prípravného konania, že videla len to, že poškodená O. M. sa držala za líce, ale bola jednoznačne presvedčená, že táto poškodená bola udretá otvorenou dlaňou obžalovaným N., keďže podľa jej domnienky nikto iný túto poškodenú udrieť nemohol, keďže v jej trestnej blízkosti sa nachádzal obžalovaný N. a vlastný manžel, teda poškodený C. M. by podľa názoru tejto svedkyne poškodenú M. neudrel. Takéto napadnutie poškodenej O. M. obžalovaným N. však v zhode so svedeckou výpoveďou tejto poškodenej potvrdila aj výpoveď svedkyne D. M.. Poškodený M. už nielen podľa svojho vyjadrenia, ale aj podľa výpovede poškodenej M. ako aj svedkyne E. N., zatiaľ odtiahol obžalovaného N. od poškodenej O. M., pričom poškodená O. M. vypovedala, že ona sa snažila medzitým odstrániť obžalovaného T., ktorý sa v dôsledku toho zas podľa vyjadrenia svedkyne D. M. ocitol na stoličke. Totožne už ako poškodený M. tak aj poškodená O. M. či svedkyňa D. M. uviedli, že do tejto časti vzájomného incidentu už opäť zasiahol aj obžalovaný T., ktorý sa zahnal na poškodeného M. rukami a udrel tohto poškodeného pästami po hlave, čo výslovne vo svojej výpovedi uvádzala poškodená O. M.. Poškodená O. M. pritom ďalej uviedla, že v momente, keď sa otočila od obžalovaného T., tak nad ňou obžalovaný N. držal ruku a pokúsil sa ju udrieť, na čo mu mala povedať, aby sa o to ani nepokúsil. Poškodenému M. na konci incidentu pritom spadli aj okuliare, ktoré tomuto poškodenému pomohla nájsť svedkyňa D. M.. Poškodený M. pritom oznámil, že na uvedené miesto privolá hliadku polície a spolu s poškodenou O. M. ako aj so svedkyňou D. M. opustili priestory pohostinstva, v ktorom však naďalej zostali obaja obžalovaní.

Z takto ustáleného skutkového stavu je teda nepochybne zrejmé, že v uvedený deň vo večerných hodinách v pohostinskom zariadení, čo možno považovať za miesto verejne prístupné, v ktorom sa v tom čase aj zdržiavali viacerí zákazníci, nastal vzájomný konflikt medzi obžalovanými N. S. T. na jednej strane a poškodeným M. na strane druhej. V tomto smere je pritom nerozhodné, čo bolo prvotnou príčinou vzniku tohto incidentu, teda či jeho príčinou bola skutočnosť, že poškodený M. mal podľa názoru predovšetkým obžalovaného T. pred inkriminovaným dňom na jeho osobu privolať hliadku PZ z dôvodu jeho vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu ako aj bez príslušného vodičského oprávnenia alebo že uvedený konflikt bol vyvolaný z dôvodu verbálnych útokov poškodeného M.Č. na oboch obžalovaných. Z výpovede poškodeného M., poškodenej O. M. ako aj svedkyne D. M., pričom obe svedkyne vošli do miestneho pohostinstva až v čase druhej časti konfliktu medzi obžalovanými na jednej strane a poškodeným C. M. na strane druhej, mal súd za preukázané, že obžalovaný N. sa na poškodeného C. M. zahnal rukou, v ktorej mal popolník. Obžalovaný N. síce vo svojej súvislej výpovedi na hlavnom pojednávaní najprv nevypovedal, že by v rukách držal popolník, avšak na výslovnú otázku súdu už pripustil možnosť, že síce mal v rukách popolník, avšak podľa vlastného vyjadrenia nemal záujem s týmto popolníkom v ruke zaútočiť na poškodeného C. M. a jeho držanie odôvodnil len tým, že ho len chcel mať v ruke. Obžalovaný N. pritom aj v prípravnom konaní tvrdil, že v rukách držal popolník. Skutočnosť, že obžalovaný N. sa snažil s popolníkom v ruke zaútočiť na poškodeného M. pritom výslovne uviedol nielen tento samotný poškodený M., ale aj poškodená O. M. či svedkyňa D. M., ktoré mali útok a pôvodné vzájomné napádanie oboch obžalovaných vo vzťahu k poškodenému sledovať z priestoru pred pohostinstvom a v momente, keď sa obžalovaný N. zahnal s popolníkom v ruke na poškodeného M., obe vošli do priestorov tohto pohostinstva. Súd pritom neuveril tvrdeniu obžalovaného N., že tento popolník si vzal do rúk bez akéhokoľvek dôvodu a že s ním nemal záujem napadnúť poškodeného M., keďže z vyššie uvedených svedeckých výpovediach a to predovšetkým poškodeného C. M. vyplýva, že po prvom zaútočení obžalovaným N. s týmto popolníkom v ruke, mu tento poškodený odrazil ruku, v ktorej držal popolník. Po takomto zabránení útoku obžalovaného N. na poškodeného M. s popolníkom v ruke, tento obžalovaný opätovne zaútočil na poškodeného, pričom poškodenému M. sa podarilo jeho útok odvrátiť tak, že ho sotil na zem, na ktorej ho aj zároveň priľahol. Po prvom upokojení situácie však malo opätovne dôjsť medzi oboma obžalovanými na jednej strane a poškodeným M. na strane druhej k vzájomným vulgárnym osočovaniam, z čoho dôvodu opätovne obžalovaný N. vzal do rúk popolník, ktorým sa zahnal na poškodeného M.. Po vypadnutí popolníka z rúk tomuto obžalovanému opätovne obžalovaný N. fyzicky zaútočil na poškodeného M.. K fyzickému útoku zo strany obžalovaného

N. na poškodeného M. sa pridala už aj obžalovaný T.. Po príchode poškodenej O. M. spolu so svedkyňou D. M. do miestneho pohostinstva, túto poškodenú už fyzicky napadol aj obžalovaný N., čo mal súd za preukázané nielen výpoveďou poškodeného M. a poškodenej M., ale už aj svedeckou výpoveďou svedkyne E. N.. Obžalovaný T. sa takisto pridala k fyzickému napadnutiu poškodeného, pričom tento obžalovaný sa snažil tohto poškodeného udrieť päťami, avšak podarilo sa mu len zasiahnuť rám okuliarov tohto poškodeného, z čoho dôvodu došlo k poškodeniu rámu okuliarov tohto poškodeného. Po takomto útoku oboch obžalovaných na poškodeného sa situáciu ukludnila, keďže podľa vyjadrenia poškodeného M., tento výslovne vyjadril vôľu privolať na dané miesto hliadku PZ. Poškodený M. so svojou manželkou, poškodenou O. M. ako aj dcérou, svedkyňou D. M. opustili priestory pohostinstva, v ktorých však naďalej zotrvali obaja obžalovaní. Pri uvedenom incidente medzi obžalovanými a poškodeným M. pritom došlo aj k znehodnoteniu okuliarov poškodeného M.. Obaja obžalovaní pritom vo svojich výpovediach pripustili do istej miery, že došlo z ich strany k fyzickému ataku na poškodeného M., keďže obžalovaný N. tvrdil, že medzi ním a obžalovaným T. na jednej strane a poškodeným M. na strane druhej došlo k vzájomnému sácaniu a neskôr pripustil aj napadnutie poškodenej M., aj keď uviedol, že tomuto napadnutiu predchádzal úder otvorenou dlaňou zo strany poškodenej M. na jeho osobu, na čo ju podľa vlastných slov nechtiac takisto udrel ľavou rukou. Z vykonaného dokazovania a to vychádzajúc z výpovede ako obžalovaného N. tak aj poškodeného M., poškodenej M. ako aj svedkyne D. M. vyplýva, že obžalovaný T. sa mal v istom časovom období tohto incidentu nachádzať aj na toalete, ale sám vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní pripustil, že v momente, keď sa obžalovaný N. a poškodený M. postavili zo zeme, tak sa vtedy poškodeného M. snažil udrieť, avšak poškodený tento jeho úder odrazil. Naproti tomu poškodený M. zhodnotil, že obaja obžalovaní ho napadli niekoľkokrát, pričom obžalovaný N. ho výraznejšie fyzicky atakoval a snažil sa ho udrieť celkovo päťkrát a obžalovanému T. sa podarilo na neho zaútočiť iba raz a to vtedy, keď mu poškodil rám okuliarov, avšak tento obžalovaný sa ho takisto snažil viackrát fyzicky napadnúť. Z vyššie uvedeného tak mal teda súd za nepochybne preukázané, že obaja obžalovaní istým spôsobom fyzicky napadli poškodeného M. a obžalovaný N. aj poškodenú O. M. a to v miestnom pohostinstve ako verejne prístupnom priestranstve a to v čase, keď sa v ňom zdržiaval väčší počet osôb a že uvedeným konaním aj vzbudili verejné pohoršenie tam prítomných zákazníkov, keďže na miesto bola privolaná aj hliadka polície, aj keď nebolo jednoznačne preukázané, kto konkrétne túto hliadku PZ privolať. Skutočnosť, že obaja obžalovaní fyzicky napadli poškodeného M. pritom preukazuje aj tá samotná skutočnosť, že napriek tomu, že svedkyňa E. N. podľa vlastných slov nevidela priebeh samotného incidentu medzi obžalovanými na jednej strane a poškodeným M. na strane druhej, práve z dôvodu tohto konfliktu na miesto privolať poškodenú O. M. a už len z tejto skutočnosti je zrejmé, že práve tento poškodený bol fyzicky atakovaný zo strany obžalovaných, keďže svedkyňa E. N. na miesto incidentu neprivilovala napríklad rodinných príslušníkov či priateľov oboch obžalovaných či aspoň jedného z nich. Nemožno prehliadnuť ani skutočnosť, že obžalovaní boli v prevahe, pokiaľ obaja fyzicky útočili na jedného poškodeného M. a zároveň z vykonaných dychových skúšok je zrejmé, že obžalovaní boli v čase približne ešte viac ako sedem hodín po predmetnom incidente pod vplyvom alkoholických nápojov, ktorých hodnota dosiahla v prípade obžalovaného T. hodnotu 1,92 promile a pokiaľ ide o obžalovaného N. hodnotu 0,77 promile. Skutočnosť, že obžalovaný G. N. bol agresívny preukazuje aj samotný úradný záznam spísaný príslušným Obvodným oddelením PZ, z ktorého vyplýva, že voči tomuto obžalovanému boli použité donucovacie prostriedky, keďže neuposlúchol výzvu polície a zároveň kládol aktívny odpor, keďže napriek výzvam dostať sa s príslušníkmi PZ na policajný orgán sa pridrižoval zariadenia pohostinstva. Z tohto úradného záznamu ďalej vyplýva, že obžalovaný N. napriek zjavnému vplyvu alkoholických nápojov na príslušnom policajnom orgáne aj odmietol vykonať dychovú skúšku a až neskôr sa začal sťažovať na bolesti chrbta, z čoho dôvodu mu aj bola privolaná rýchla zdravotná pomoc. Je pritom všeobecne známa skutočnosť, že v prípade osôb pod výrazným vplyvom alkoholických nápojov dochádza k odbrzdzeniu zábran a tieto osoby sa v mnohých prípadoch aj správajú agresívne voči svojmu okoliu či voči sebe samému. Zohľadniac aj tieto vyššie uvedené skutočnosti teda mal súd za preukázané, že obaja obžalovaní sa dopustili fyzického útoku na poškodeného C. M. ako aj na poškodenú O. M. v predmetnom pohostinskom zariadení.

Neobstojí pritom ani obrana obžalovaných, že poškodený M. im vulgárne nadával, keďže ani v prípade pravdivosti takéhoto vyjadrenia obžalovaných to týchto obžalovaných neoprávňovalo na akýkoľvek fyzický útok na poškodeného M.. Skutočnosť, že obžalovaný D. T. krivo obvinil poškodeného C. M., že tento oznámil na príslušnom oddelení PZ vedenie motorového vozidla obžalovaným T. pod vplyvom alkoholických nápojov ako aj skutočnosť, že obžalovaný G. N. neuposlúchol výzvu hliadky PZ po predmetnom incidente boli predmetom priestupkových konaní, v ktorých boli obaja obžalovaní uznaní za vinných z príslušných priestupkov, za čo im boli uložené aj sankcie. Z oboznámeného spisu

tunajšieho súdu sp. zn. 2 T 58/2014 takisto vyplýva, že aj poškodený C. M. je za svoje konanie v uvedený deň v predmetnom pohostinstve trestne stíhaný a teda vystupuje v tomto vyššie spomenutom trestnom konaní ako obvinený, pričom obaja obžalovaní sú v uvedenom trestnom konaní v procesnom postavení poškodených. Skutočnosť, že prípadne aj poškodený C. M. sa svojim konaním dopustil nejakej protiprávnej činnosti však nezbavuje viny oboch obžalovaných, pokiaľ by nebolo preukázané, že išlo o nutnú obranu či krajnú núdzu, pričom v predmetnej trestnej veci bolo bez akýkoľvek pochybností zrejmé, že obaja obžalovaní neodvracali priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený trestným zákonom a ani neodvracali nebezpečenstvo priamo hroziace nejakému záujmu chránenému Trestným zákonom. Samotné aj prípadné vulgárne nadávky zo strany poškodeného M. na adresu oboch obžalovaných teda nepredstavovali priamo hroziaci alebo trvajúci útok alebo nebezpečenstvo priamo hroziace nejakému záujmu chránenému Trestným zákonom, čo by oprávňovalo oboch obžalovaných na fyzické zaútočenie na poškodeného ako bolo preukázané v predmetnom trestnom konaní.

Súd však na rozdiel od obžalobného návrhu nedospel aj k záveru, že by sa obžalovaný T.Á. pri uvedenom incidente v miestnom pohostinstve dopustil aj výhražného správania sa voči poškodenému M.. Tomuto obžalovanému sa podanou obžalobou kládlo za vinu, že sa mal poškodenému M. vyhrážať, že ho zabije a že v uvedený deň domov nedôjde živý. Takúto vyhrážku zabitím uvádzal vo svojej výpovedi len samotný poškodený M.. Poškodený M. pritom v prípravnom konaní uvádzal, že obžalovaný T. sa mu po upokojení situácie po prvom fyzickom incidente medzi ním na jednej strane a obžalovaným N. na strane druhej začal vyhrážať, že domov v uvedený deň živý nedôjde, lebo ho zabije a že práve z dôvodu obáv z týchto vyhrážok požiadal svedkyňu E. N., aby telefonicky na miesto privolala jeho manželku, poškodenú O. M.. Naproti tomu tento poškodený na hlavnom pojednávaní už uvádzal, že po upokojení situácie po prvom konflikte sa mu začal obžalovaný T. vyhrážať takým istým spôsobom ako uviedol už v prípravnom konaní a že k vyhrážkam obžalovaného T. sa už mal pridať aj obžalovaný N.. Poškodený M. pritom nevedel hodnoverne vysvetliť tento závažný rozpor vo svojich výpovediach, keďže v prípravnom konaní neuvádzal, že by sa mu zabitím vyhrážal aj obžalovaný N. a tento závažný rozpor vysvetlil len tým, že poverený príslušník PZ nezaznamenával do zápisnice o jeho výsluchu všetky ním uvádzané skutočnosti, pričom takéto vyhrážanie sa obžalovaného N. vo svojej výpovedi mal uvádzať aj v prípravnom konaní. V prípade takýchto pochybností poškodeného M. o zaznamenaní celého obsahu jeho výpovede do zápisnice o jeho výpovedi mal poškodený právo namietať znenie tejto zápisnice a žiadať zaznamenať svoje výhrady voči nej, pričom mohol aj odmietnuť podpísať túto zápisnicu, čo by nepochybne konkrétny príslušník PZ musel zaznamenať. Na záver je potrebné uviesť, že v prípade existencie takýchto pochybností poškodeného, či jeho zápisnica o výsluchu obsahuje všetky ním uvádzané skutočnosti, mal poškodený právo podať sťažnosť na postup príslušného povereného príslušníka PZ v zmysle ust. § 210 Tr. poriadku. V tejto súvislosti však nemožno opomenúť skutočnosť, že poškodený C. M. vypovedal v prípravnom konaní dvakrát a to raz síce ešte pred vznesením obvinenia a to dňa 24.03.2013 a neskôr po vznesení obvinenia dňa 23.05.2013, zároveň však bola vykonaná aj konfrontácia medzi ním a obžalovaným T. ako aj obžalovaným N. v totožný deň 23.05.2013, pričom pri všetkých vyššie uvedených vyšetrovacích úkonov poškodený M. ani raz neuviedol, že by sa mu aj obžalovaný G. N. vyhrážal zabitím a opakovane totožne tvrdil, že takýmto spôsobom sa mu vyhrážal len samotný obžalovaný T.. Naproti tomu ostatní vo veci vypočutí svedkovia a to svedkyňa E. N. či svedok Š. D. ako aj poškodená O. M. zdôraznili, že akékoľvek vyhrážky ktoréhokoľvek obžalovaného na adresu poškodeného C. M. nepočuli. Samotní obžalovaní takisto popreli, že by sa poškodenému C. M. vyhrážali zabitím. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani skutočnosť, že nie každé výhražné konanie zakladá skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, ale musí ísť o vyhrážku prednesenú takým spôsobom, že konkrétna poškodená osoba má aj dôvod obávať sa z jej uskutočnenia a teda táto vyhrážka musí vyvolať u poškodeného vyšší stupeň tiesnivého pocitu zla, ktorým je jej vyhrážané. Za vyhrážanie pritom nemožno považovať také konanie, kedy sa síce použijú silné slová, ale v skutočnosti o nič vážne nejde. Je potrebné pritom prihliadať na všetky konkrétne okolnosti prípadu, predovšetkým na povahu vyhrážok, na fyzické a charakterové vlastnosti páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, k ich vzájomného vzťahu ako aj prípadne k iným okolnostiam. Poškodený C. M. pritom sám na hlavnom pojednávaní pripustil, že aj keď uvedené vyhrážky obžalovaného T. považoval za vážne, nebol si úplne istý, či by obžalovaný T. tieto vyhrážky aj uskutočnil. V tejto súvislosti pritom nemožno opomenúť aj fakt, že pokiaľ by nejaká osoba vo vzťahu ku ktorej sa iná osoba dopustí výhražného konania pociťovala dôvodnú obavu aj z uskutočnenia týchto vyhrážok, tak takéto konanie by iste nepochybne ihneď oznámila príslušným orgánom a takisto by prípadne aj opustila priestory pohostinstva, v ktorých sa jej nejaká iná osoba takýmto spôsobom vyhráža. Poškodený napriek deklarovanej obave z možného uskutočnenia týchto vyhrážok však naďalej

zotrval v priestoroch pohostinstva a po prednesení týchto vyhrážok obžalovaným T. malo aj dôjsť k opätovnému útoku oboch obžalovaných na jeho osobu. Je potrebné zdôrazniť pri posudzovaní tohto žalovaného výhražného konania obžalovaného T., že poškodený sa až počas druhého incidentu medzi ním a obžalovanými a to v momente, keď do tohto pohostinstva vstúpila aj jeho manželka, poškodená O. M. a to v okamihu, keď túto poškodenú fyzicky napadol obžalovaný N., rozhodol odísť z tohto zariadenia a privolať aj hliadku PZ. Z výpovede tohto poškodeného mal pritom súd za preukázané, že až samotné fyzické napadnutie jeho manželky, poškodenej O. M. ho prinútilo privolať hliadku PZ a z tohto dôvodu možno usúdiť, že len samotné výhražné konanie obžalovaného T. či prípadne aj obžalovaného N. ako tvrdil na hlavnom pojednávaní u neho s vysokou pravdepodobnosťou nevzbudilo takú výraznú obavu z jeho možného uskutočnenia, aby ihneď v tom momente privolať príslušný policajný orgán, prípadne, aby z tohto pohostinstva odišiel. Zo všetkých vyššie naznačených skutočností teda súd nemal za bezpochybné preukázanú skutočnosť, že by sa obžalovaný T. vyhrážal poškodenému M. zabitím takým spôsobom, že by to u tohto poškodeného vyvolalo aj dôvodnú obavu z uskutočnenia týchto vyhrážok tak ako sa mu to kládlo za vinu podanou obžalobou. V tejto súvislosti je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade nebolo vylúčené, aby sa obžalovaný T. akýmkoľvek spôsobom nevyhrážal poškodenému M., avšak vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní sa na rozdiel od fyzického napadnutia tohto poškodeného oboma obžalovanými nepodarilo jednoznačne preukázať takéto výhražné správanie sa obžalovaného T. vo vzťahu k poškodenému M. tak ako to vyžaduje ust. § 360 ods. 1 Tr. zákona.

Na základe vyššie uvedeného tak súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaní D. T. a G. N. na mieste verejnosti prístupnom a to v miestnom pohostinstve po prechádzajúcich vzájomných slovných útokoch fyzicky napadli poškodeného C. M. a že uvedené napadnutie aj vzbudilo pohoršenie tam prítomných osôb, keďže aj svedkyňa E. N. privolala do tohto zariadenia poškodenú O. M., ktorá sa tam dostavila spolu so svojou dcérou, svedkyňou D. M., pričom poškodená M. bola takisto jedenkrát fyzicky napadnutá zo strany obžalovaného N.. Pri uvedenom fyzickom napadnutí však neboli poškodenému C. M. či poškodenej O. M. spôsobené také poranenia, ktoré by si vyžiadali ich liečenie či prípadne práceneschopnosť a pri tomto fyzickom ataku zo strany obžalovaných boli poškodenému M. len zničené jeho okuliare. V súvislosti s uvedeným skutkom spáchaným formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona súd dáva do pozornosti, že pri posudzovaní takéhoto konania sa nevyžaduje výslovná dohoda všetkých páchatel'ov na fyzickom napadnutí poškodeného, ale postačuje aj tzv. konkludentná dohoda. Zároveň sa nevyžaduje, aby sa každý z uvedených spolupáchateľ'ov zúčastnil na fyzickom útoku na poškodeného rovnakou mierou, ale postačuje aj hoci len psychická podpora druhého páchatel'a pri fyzickom napádaní poškodeného. Miera účasti toho ktorého páchatel'a na páchaní skutku môže byť zohľadnená len pri ukladaní konkrétneho druhu a výmery trestu u toho - ktorého páchatel'a. Je nesporné, vychádzajúc z výpovede samotného poškodeného C. M., že väčšou mierou a to predovšetkým pokiaľ ide o počet úderov na jeho osobu fyzicky na tohto poškodeného útočil obžalovaný G. N. a obžalovaný D. T. ho mal fyzicky atakovať iba jedenkrát.

Z týchto dôvodov preto súd konanie oboch obžalovaných právne kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Keďže v prípade obžalovaného D. T. nemal súd za jednoznačne preukázané, že by sa vo vzťahu k poškodenému C. M. dopustil aj výhražného správania sa, súd konanie tohto obžalovaného na rozdiel od obžalobného návrhu právne neposúdil ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaných je daná vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť verejný klud a poriadok.

Závažnosť konania obžalovaných pre spoločnosť videl súd v tom, že svojim konaním porušili, resp. ohrozili záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spolužitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaní D. T. a G. N. sú z miesta trvalého bydliska hodnotení všeobecne.

Obžalovaný D. T. bol v minulosti štyrikrát priestupkovo postihnutý a to za priestupok proti verejnému poriadku, za priestupok na úseku cestnej premávky a dvakrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Z príslušného rozhodnutia Obvodného úradu Vranov nad Topľou pritom súd zistil, že tento obžalovaný sa okrem iného dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na tom skutkovom základe, že na celú krčmu vykrikoval poškodenému C. M., že ho dňa 22.03.2013 oznámil na Obvodné oddelenie PZ Y. L. P. z dôvodu jeho vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, čo podľa poškodeného v tejto trestnej veci nebola pravda.

Podľa odpisu z registra trestov bol tento obžalovaný celkovo dvakrát súdne trestaný, pričom obe jeho predchádzajúce odsúdenia sú už zahladené. Naposledy bol obžalovaný D. T. odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 02.05.2013 sp. zn. 2 T 56/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2013 a ktorým bol tento obžalovaný odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona ako aj za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a zároveň mu bol aj uložený trest zákazu vedenia všetkých druhov motorových vozidiel po dobu 30 mesiacov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný skutok mal tento obžalovaný spáchať ešte pred samotným vydaním tohto trestného rozkazu sp.zn. 2 T 56/2013 zo dňa 02.05.2013 a je zároveň zrejmé, že sa na obžalovaného vzťahuje fikcia neodsúdenia v zmysle ust. § 50 ods. 5 Tr. zákona, teda z uvedeného dôvodu na uvedené odsúdenie ako aj jeho predošlé odsúdenie rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 1 T 168/2005 nemožno prihliadať. Z tohto dôvodu obe vyššie uvedené odsúdenia súd nemohol vyhodnotiť ani ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona.

Na strane obžalovaného teda súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, keďže vzhľadom na vyššie spomenuté odsúdenia ako aj priestupkové postihnutia nemohol súd dospieť k záveru, že by tento obžalovaný doposiaľ viedol riadny život a zároveň sa k spáchaniu predmetného trestného činu nepriznal a jeho spáchanie neofutoval. Z vyššie uvedených dôvodov obžalovanému ani žiadne okolnosti nepriťažovali tak ako to predpokladá ust. § 37 Tr. zákona. Tomuto obžalovanému tak bolo potrebné v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona ukladať trest v rámci základnej trestnej sadzby pri prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona a to vo výmere do troch rokov.

Pri posudzovaní adekvátnosti trestu v prípade tohto obžalovaného súd zohľadnil mieru jeho účasti na spáchaní skutku, keďže je nepochybné, že tento obžalovaný mal poškodeného M. v uvedený deň aj krivo obviniť, že ho nahlásil príslušníkom polície z dôvodu údajného vedenia motorového vozidla bez vodičského oprávnenia ako aj pod vplyvom alkoholu, na skutočnosť, že len v nedávnej minulosti pred spáchaním posudzovaného skutku bol súdne trestaný ako aj na charakter trestnej činnosti. Zohľadniac všetky vyššie uvedené okolnosti tak súd dospel k presvedčeniu, že na nápravu tohto obžalovaného z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie je potrebné mu uložiť trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Vzhľadom však na skutočnosť, že tento obžalovaný svojím konaním nespôsobil poškodeným závažnú ujmu, súd dospel k záveru, že na jeho nápravu nie je potrebný ešte nepodmienený výkon tohto trestu a z vyššie uvedených dôvodov preto súd výkon takto uloženého trestu obžalovanému podmiennečne odložil. Za primeranú pritom súd považoval skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia nad hranicou dolnej sadzby v trvaní 18 mesiacov, počas plynutia ktorej je obžalovaný povinný viesť riadny život a nedopustiť sa žiadneho protiprávneho konania, v opačnom prípade sa mu výkon takto odloženého trestu premení na nepodmienený trest odňatia slobody.

Obžalovaný G. N. bol zas v minulosti dvakrát priestupkovo postihnutý a to za priestupok na úseku cestnej premávky ako aj za priestupok proti verejnému poriadku.

Podľa odpisu z registra trestov bol tento obžalovaný už trikrát súdne trestaný a to ešte v roku 1978, v roku 1982 a naposledy v roku 1997. V prípade posledných dvoch odsúdení však išlo totožne o trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, príp. aj ods. 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a v prípade posledného odsúdenia aj v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 vtedy platného Tr. zákona, teda za totožný trestný čin ako v posudzovanom prípade. Všetky vyššie uvedené odsúdenia obžalovaného sú už zahladené.

Na strane tohto obžalovaného teda súd zistil poľahčujúcu okolnosť v podobe vedenia riadneho spôsobu života podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, keďže naposledy bol obžalovaný odsúdený skoro pred desiatimi rokmi. Na strane obžalovaného pritom neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zákona.

Z uvedeného dôvodu v zmysle ust. § 38 ods. 3 Tr. zákona bolo potrebné upraviť trestnú sadzbu pri prečine výtržnosti podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona a obžalovanému bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody v trvaní do dvoch rokov.

Za zodpovedajúci zásadám ukladaniam trestu súd aj v prípade tohto obžalovaného považoval trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a to s prihliadnutím na vyššiu mieru účasti tohto obžalovaného na spáchaní skutku, avšak zároveň zohľadniac skutočnosť, že tento obžalovaný na rozdiel od obžalovaného D. T. bol odsúdený v dávnejšej minulosti aj za totožné či obdobné trestné činy ako v posudzovanom prípade. Súd z tohto dôvodu aj tomuto obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Súd ani v prípade tohto obžalovaného nepovažoval za nevyhnutné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Z týchto dôvodov výkon takto uloženého trestu súd tomuto obžalovanému podmiennečne odložil. Za primeranú skúšobnú dobu u tohto obžalovaného súd považoval túto skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, počas plynutia ktorej je tento obžalovaný povinný viesť riadny život a nedopúšťať sa žiadnej protiprávnej činnosti, v opačnom prípade sa mu výkon takto odloženého trestu premení na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na posilnenie výchovného účinku podmiennečného trestu odňatia slobody, súd obom týmto obžalovaným uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa navzájom počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, pričom porušenie tejto povinnosti bude dôvodom na premenu podmiennečného trestu odňatia slobody na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Keďže poškodený C. M. a ani poškodená O. M. si nárok na náhradu škody neuplatnili, súd o tomto nároku nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.